

Història del Centre

1. L'Acadèmia Josefina (1896)

El Centre Parroquial té els seus orígens en l'Acadèmia Josefina, fundada pel rector Mn. Arseni Sacases l'any 1896 i oficialitzada el 1897 amb l'aprovació dels seus estatuts, com a centre de formació i esbarjo dels laics de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià. En aquests estatuts es posà l'entitat sota l'advocació de Sant Josep.

En un primer moment tingué la seva seu al carrer Cuyàs núm. 15, actualment Salvador Mundi. El local tenia un gran jardí i un petit bar, però com que no tenia condicions per a organitzar-hi representacions teatrals, es traslladà als baixos de la casa Aymà situada al carrer dels Caputxins, actualment carrer Major de Sarrià núm. 147.

2. Canvis de locals (1898/1902)

En el nou local es dugueren a terme les primeres representacions teatrals i fou tant l'èxit que tingueren que els directius de l'entitat van decidir buscar un nou emplaçament amb millors condicions. El trobaren l'any 1898 a la casa de Can Soler, al carrer de la Concepció 12, actualment carrer Graus, on es construí el primer teatre en un dels seus patis.

L'any 1902 el rector Mn. Vicenç Estalella va decidir traslladar l'Acadèmia Josefina al carrer Ivorra núm.1, al local que ocupava la Joventut Tradicionalista de Sarrià o organització juvenil dels carlistes. Segons sembla, la convivència entre ambdues entitats en el mateix local no va ser satisfactòria per ambdues parts.

3. El local actual (1905)

Essent ecònom de la parròquia Mn. Ignasi Mercader, l'Acadèmia Josefina es traslladà al local cedit per la família Mumbrú al carrer Catalunya núm. 19, actualment Major de Sarrià 117, on encara segueix. El corral que existia al pati de la casa es reformà i convertí en teatre per a continuar les representacions pròpies de l'entitat.

4. L'Institut de Sant Josep (1907)

L'Acadèmia es transformà en l'Institut de Sant Josep i amb aquest nom tingué lloc l'estrena de L'Estel de Natzaret a Sarrià. Aquesta obra ha esdevingut la més significativa de l'entitat fins el punt que ja ha complert cent anys de presència a Sarrià i es segueix representant anualment.

5. Fundació de l'Orfeó Sarrianenc (1917)

El 1891 es va fundar l'Orfeó Català i el seu exemple es va projectar per tot Catalunya fins a despertar l'interès dels sarrianencs per crear-ne un. Probablement, el primer acte públic de l'Orfeó Sarrianenc fou la benedicció i lliurament de la bandera catalana a l'Ajuntament de Sarrià per part del poble de Sarrià, el dia del Roser de 1917. En aquell acte l'Orfeó interpretà el Cant de la Senyera de Lluís Millet i ja des d'aquell moment el director fou Mn. Àngel Obiols i Palau. El 6 d'octubre de 1918 va ser beneït l'estendard de l'Orfeó, essent padrina la Sra. Maria Batlle Miquelerena, germana de l'alcalde de Sarrià.

6. L'entitat Orfeó Sarrianenc (1919)

La volada que prengué el cor feu que el 1919 l'Institut de Sant Josep es convertís formalment en **Orfeó Sarrianenc** per decisió dels propis socis. L'entitat desenvolupà una gran activitat musical, teatral, folklòrica i esportiva en diversos grups que s'anaren constituint sota la seva empara. Com a mostra d'aquesta importància, el butlletí d'abril de 1921 ens informa que hi havia 139 socis de nombre, 68 socis cantaires i 68 socis protectors, als quals caldria sumar uns 160 socis aspirants i uns 50 socis del club de futbol, cosa que fan una important massa social de 485 persones.

7. El nou teatre (1927)

La creixent activitat va fer petit el teatre i per això l'any 1927 s'enderrocà i se'n construí un de nou amb un escenari a la italiana, a imitació del Teatre Romea de Barcelona. El mestre d'obres fou Jacint Torner i a la façana es col·locà l'emblema de l'Orfeó, on encara llueix.

8. El Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià (1943)

En començar la Guerra Civil l'any 1936 els locals foren confiscats, es va cremar l'arxiu de l'Institut de Sant Josep i de l'Orfeó Sarrianenc i les seves activitats cessaren. L'any 1939, finalitzat el conflicte, l'entitat del nou règim *Educación y Descanso* intentà apoderar-se del local i el patrimoni de l'Orfeó, però la intervenció dels sarrianencs davant el governador civil de Barcelona va permetre parar l'espoli. Primer amb la recuperació de l'antic Institut de Sant Josep, l'any 1939, i després amb la constitució del Centre Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià el 20 de novembre de 1943. Els estatuts de la nova entitat, promoguts pel bisbe Gregorio Modrego i el rector Mn. Ramon Godayol, no foren aprovats fins el 31 de març de 1953.

9. Creació de les seccions (1951)

Des de d'aquell moment l'Orfeó Sarrianenc passà a ser una secció més del Centre Parroquial juntament amb el grup de teatre o Quadre Escènic, que amb els anys esdevingué l'Elenc Teatral JV Foix. Amb el curs del temps es van reprendre antigues activitats i així el 1951 es creà la Secció d'Escacs, el 1952 el Club de Futbol CP Sarrià i el 1957 el Ballet Folklòric Sarrià / Esbart Sarrià. Des de 1963 funciona també el Moviment Infantil i Juvenil – Esplai Sant Vicenç de Sarrià i el 1987 es fundà el nou grup teatral La Bambolina Negra.

10. Ampliació del Centre (1991)

El funcionament de tants grups posà de manifest la necessitat de nous espais per acollir les seves activitats. Gràcies a disposar d'un terreny adjunt i del bescanvi d'alguna propietat, essent rector de la parròquia Mn. Felip Casañas es van poder realitzar obres d'ampliació del Centre i dotar-lo d'una nova entrada al carrer Pare Miquel de Sarrià núm. 8. Les noves instal·lacions foren inaugurades el 19 de setembre de 1991 i beneïdes pel bisbe Ramon Daumal, antic vicari de la parròquia.

11. 100 anys amb l'Estel de Natzaret (2007)

L'any 2007 se celebrà el centenari de les representacions de L'Estel de Natzaret a Sarrià. Amb motiu d'aquest esdeveniment es recuperà la música en directe, que s'havia abandonat la temporada 1982-1983, es publicà el *Llibre d'Or de*

L'Estel de Natzaret 100 anys a Sarrià (1907-2007), s'enregistrà i es publicà en DVD la primera funció del centenari, i l'arquebisbe metropolità de Barcelona Lluís Martínez Sistach descobrí una placa a la façana principal del teatre en record de tots els que han fet possible l'Estel a Sarrià en el curs dels seus primers cent anys. El Districte de Sarrià – Sant Gervasi homenatjà el Centre Parroquial per aquest centenari amb una reproducció en plata de la porta de la casa Miralles, obra de Gaudí.

12. Medalla d'Honor de Barcelona (2008)

L'Ajuntament de Barcelona atorgà al Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià la Medalla d'Honor de Barcelona *per la llarga i continuada tasca a favor de la formació dels seus membres, fonamentant-ne l'enriquiment cultural i artístic i el compromís amb la millora de la societat.*

13. Creació del bloc i la revista del Centre (2009)

El mes de gener es posà en funcionament el bloc *empremtadelcentre* com a eina de comunicació de les activitats de l'entitat i la relació amb els seus socis i simpatitzants. I el mes de maig es creà la revista *L'empremta del Centre* com a mitjà d'informació. Es preveu la publicació de dos a tres números anuals.

